



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

# NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 191/09-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. júla 2009 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej, zo sudcu Jána Lubyho a sudcu Ladislava Orosza v konaní o sťažnosti M. V., K., zastúpeného advokátom JUDr. D. B., Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 8 C 16/2005, za účasti Okresného súdu Bratislava I, takto

## **r o z h o d o l :**

1. Základné právo M. V. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 16/2005 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Bratislava I p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 16/2005 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. M. V. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 500 € [slovom päťsto eur (15 063 Sk)], ktoré mu j e Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý uhradiť M. V. trovy konania v sume 245,70 € [slovom dvestoštyridsaťpäť eur a sedemdesiat centov (7 401,96 Sk)] na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. D. B., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. marca 2009 doručená sťažnosť M. V. (ďalej len „sťažovateľ“), K., zastúpeného advokátom JUDr. D. B., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj svojho základného práva na právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 16/2005.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 28. januára 2005 okresnému súdu žalobu o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, ktorú vyčíslil sumou 398 327,02 € (12 000 000 Sk). Vec je okresným súdom vedená pod sp. zn. 8 C 16/2005. Podľa názoru sťažovateľa je konanie na okresnom súde poznačené zbytočnými a neefektívnymi úkonmi súdu, pričom vo veci nebolo dosiaľ nariadené ani jedno pojednávanie.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza, že „Okresný súd Bratislava I v konaní na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom o zaplatenie 12.000.000,-Sk s prísl., vedenom na tomto súde pod č. k. 8 C 16/2005, vyzýval sťažovateľa k zaplateniu súdneho poplatku, pričom konanie je ex lege od platenia súdneho poplatku, v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1, písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, oslobodené... v dôsledku svojich zmätočných uznesení o neoslobodení navrhovateľa od platenia súdneho poplatku v konaní na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, zároveň porušil základné právo sťažovateľa na právnu pomoc pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania upraveného v čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Ak by rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I boli v súlade s platnými právnymi predpismi Slovenskej republiky, navrhovateľ predmetného konania, by mal zároveň po doručení vyplneného tlačiva o osobných, zárobkových a majetkových pomeroch súdu dňa 30. 08. 2005, právo na ustanovenie zástupcu z radov advokátov.“. Právna neistota, v ktorej sa sťažovateľ podľa svojho názoru dlhodobo nachádza, spôsobila jemu, ako aj jeho rodine materiálnu, ale aj nemateriálnu ujmu.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo M. V., K., upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 16/2005 porušené bolo.

2. Základné právo M. V., K., upravené v čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 16/2005 porušené bolo.

3. Okresnému súdu Bratislava I prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. 8 C 16/2005 konal bez zbytočných prieťahov.

4. M. V. priznáva finančné zadosťučinenie 1.500,- EUR (slovom Jedentisícpäťsto EUR), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť M. V. do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

5. M. V. priznáva trovy konania a právneho zastúpenia 245,70 EUR (slovom Dvestoštyridsaťpäť EUR a sedemdesiat centov), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný

*zaplatiť na účet advokáta JUDr. D. B. do dvoch mesiacov od tohto nálezu. “*

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 191/09-18 z 28. mája 2009 ju v časti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru prijal na ďalšie konanie a v časti namietajúcej porušenie základného práva na právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 ústavy odmietol z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa a predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedníčku okresného súdu ústavný súd zároveň vyzval, aby sa vyjadrila k sťažnosti. Právny zástupca sťažovateľa a predsedníčka okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Vzhľadom na oznámenia právneho zástupcu sťažovateľa a predsedníčky okresného súdu, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože od neho nebolo možné očakávať ďalšie objasnenie veci.

Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti č. Spr. 3454/09 zo 17. júna 2009 po chronologickom prehľade úkonov súdu poukázala na skutočnosť, že spis sa v dôsledku odvolaní sťažovateľa opakovane nachádzal na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), a to konkrétne v období od 15. decembra 2005 do 12. júna 2006, v období od 1. februára 2007 do 9. júla 2008 a v období od 3. februára 2009 do 23. apríla 2009. Ďalej predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení konštatovala, že sťažnosť sťažovateľa je dôvodná, keďže konanie vedené na okresnom súde je poznačené prietahmi, ktoré boli spôsobené neprimerane vysokým počtom pridelených vecí v oddelení zákonnej sudkyne, ako i pretrvávajúcim poddimenzovaným stavom sudcov

a administratívnych pracovníkov na okresnom súde. Zároveň uviedla, že pristúpila k sledovaniu veci a požiadala zákonnú sudkyňu o konanie vo veci tak, aby k ďalším prieťahom v konaní nedochádzalo. Predsedníčka okresného súdu je toho názoru, že prieťahy v predmetnom konaní sú objektívneho charakteru, a preto je potrebné túto skutočnosť zohľadniť a nepriznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v plnej výške.

Právny zástupca sťažovateľa v stanovisku zo 6. júla 2009, ktorým reagoval na vyjadrenie predsedníčky okresného súdu zo 17. júna 2009, uviedol:

*„Podstatou prieťahov zo strany Okresného súdu Bratislava I je neznalosť právnych predpisov Slovenskej republiky, konkrétne ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ktorý zakotvuje, že od poplatku je oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Pochybenie zákonnej sudkyne v predmetnej právnej veci, keď po prijatí Uznesenia o oslobodení od súdnych poplatkov zo dňa 25. 10. 2005, dňa 7. 11. 2005 Uznesením opravila rozhodnutie zo dňa 25. 10. 2005, už nie je svojou podstatou objektívnym dôvodom vzniku prieťahov v dotknutom konaní, a to najmä z hľadiska prezentácie dôvodov vzniku samotných prieťahov konania predsedníčkou Okresného súdu Bratislava I.*

*Podľa nášho názoru v danom prípade nie je podstatným a určujúcim faktom vznik prieťahov zo subjektívnych, či objektívnych dôvodov. Podstatnou skutočnosťou je, že k prieťahom došlo, a to postupom Okresného súdu Bratislava I, čím porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Poukazujeme na skutočnosť, že od doručenia návrhu na začatie konania, t. j. od 28. 01. 2005, bol dňa 30. 04. 2009 Okresným súdom Bratislava I nariadený termín pojednávania na deň 29. 09. 2009 o 13.00 hod.“*

## II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb

alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 16/2005.

Ústavný súd si pri výklade „základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola

rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

1. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitost' veci, ktoré ústavný súd uplatňuje pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd konštatoval, že predmetom konania pred okresným súdom je rozhodovanie o žalobe sťažovateľa, ktorou sa domáha náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom proti Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky. Ústavný súd vychádzajúc z obsahu spisovej dokumentácie a doterajšieho priebehu namietaného konania konštatoval, že ani po skutkovej, ani po právnej stránke nejde o zložitú vec.

2. Správanie účastníka konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Zo spisovej dokumentácie ústavný súd zistil, že sťažovateľ v doterajšom priebehu konania trikrát podal žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu, pričom okresný súd všetky tieto jeho žiadosti zamietol, a to uzneseniami sp. zn. 8 C 16/2005 zo 7. novembra 2005,

27. novembra 2006 a 10. novembra 2008. Sťažovateľ sa proti týmto uzneseniam okresného súdu vždy odvolal, pričom krajský súd v dvoch prípadoch uznesenia súdu prvého stupňa potvrdil a v jednom prípade napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu procesného pochybenia. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatoval, že sťažovateľ opakovaným podávaním žiadostí o ustanovenie právneho zástupcu síce uplatňoval svoje procesné práva, ale rozhodovanie o nich na úrovni okresného súdu, ako aj krajského súdu objektívne ovplyvnilo výrazným spôsobom doterajšiu dĺžku namietaného konania. Navyše, vzhľadom na jednoznačný záver krajského súdu, podľa ktorého „... zo strany navrhovateľa nie sú splnené podmienky pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov, keď je zjavné, že ide o zrejmé bezúspešné uplatňovanie práva, a to vzhľadom na obsah návrhu, jeho dôvody a výšku uplatneného nároku zo strany navrhovateľa, bez ohľadu na pasívnu legitímáciu odporcu“, vyjadrený v jeho uznesení č. k. 9 Co 495/05-28 z 26. apríla 2006, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu zo 7. novembra 2005, sa dalo predpokladať, že opakovane podané žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu budú tiež zamietnuté.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľovi možno pripísať aspoň čiastočne negatívny podiel na stave, v ktorom sa nachádzalo napadnuté konanie v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného okresného súdu.

Z predloženého spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 8 C 16/2005 vyplýva, že podstatná časť doterajších úkonov okresného súdu v napadnutom konaní súvisela s rozhodovaním o žiadostiach sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu (pozri už uvedené). Zo spisu ale tiež vyplýva, že doterajšia činnosť okresného súdu bola nesústredená a neefektívna, keďže okresný súd sa dopustil viacerých procesných pochybení (napr. opravné uznesenie č. k. 8 C 16/2005-23 zo 7. novembra 2005 vo vzťahu k v poradí prvému

uznesení o žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu, procesné chyby v uznesení č. k. 8 C 16/2005-41 z 27. novembra 2006, ktoré bolo krajským súdom zrušené, neodôvodnená výzva na zaplatenie súdneho poplatku zo 17. augusta 2006 vzhľadom na skutočnosť, že konanie bolo oslobodené od súdnych poplatkov zo zákona), pričom od podania žaloby 28. januára 2005 do 30. apríla 2009, keď bolo nariadené prvé pojednávanie vo veci na 29. september 2009, okresný súd v zásade nevykonal žiadny procesný úkon smerujúci k meritórnemu rozhodnutiu veci.

Ústavný súd vzal na vedomie aj skutočnosť, že aj predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení zo 17. júna 2009 vyhodnotila sťažnosť sťažovateľa ako dôvodnú.

Na základe uvedeného ústavný súd rozhodol, že v dôsledku neefektívnej a nesústrednej činnosti okresného súdu došlo k zbytočným priet'ahom v konaní a teda aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Keďže ústavný súd rozhodol, že doterajším postupom okresného súdu v namietanom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 ústavy, prikázal okresnému súdu, aby v ďalšom priebehu konania vedeného pod sp. zn. 8C 16/2005 konal bez zbytočných priet'ahov.

### III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil,

je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Keďže ústavný súd rozhodol, že bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zaoberal sa aj jeho žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Sťažovateľ žiadal, aby mu bolo priznané finančné zadosťučinenie v sume 1 500 €, poukazujúc najmä na to, že „... *právna neistota, v ktorej sa dlhodobo nachádza, mu spôsobila nielen materiálnu, ale aj nemateriálnu ujmu, a to nielen jeho osobe, ale aj jeho manželke a rodičom*“.

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal ústavný súd zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Zohľadňujúc doterajšiu dĺžku namietaného konania, správanie sťažovateľa ako účastníka konania, ako aj doterajšiu neefektívnu činnosť okresného súdu vo veci ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadosťučinenia sťažovateľovi v sume 500 € primerané konkrétnym okolnostiam prípadu.

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia advokátom JUDr. D. B. Ústavný súd pri priznaní úhrady trov konania vychádzal z výšky priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2008, ktorá bola 695,41 € (20 950 Sk), keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2009. Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a spísanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c)

vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to každý úkon po 115,90 €, t. j. spolu 231,80 €, čo spolu s režijným paušálom dvakrát 6,95 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 245,70 €.

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júla 2009